

Įvadas

Kiek prisimenu, nuo pat vaikystės man rūpėjo dvasios dalykai, o svarbiausias buvo dvasinis gyvenimas. Maža buvau labai pamaldi ir kasdien eidavau į rytines Mišias. Šio įpročio neatsisakiau ir koledžo laikais. Visada buvau ieškotoja, ir nuo mažens stengiausi įminti gyvenimo paslaptis. Tačiau kai kurie religijos klausimai, kurie ypač rūpėjo smalsioms moterims, ir man liko neatsakyti.

Kai sukako dvidešimt, dažnai aplankydavau parapijos kunigą. Jis buvo pietų Ohajo koledžo studentų dvasininkas. Tą koledžą ir aš lankiau. Mudu po Mišių susėdavome zakristijoje, ir aš jo klausinėdavau visko, kas tik neduodavo man ramybės. Mane domino „bažnyčios paslaptys“. Tikėjausi, jog kunigas man atsakys į klausimus. Tačiau vietoje atsakymų išgirdavau tik priekaištus, kad aš kupina slaptųjų klausimų. „Tau *nederėtų* galvoti apie tokius dalykus,“ sakydavo jis man. „Tačiau aš apie juos *galvoju*,“ prieštaravau. „Ką gi, visa tai yra paslaptis, ir tu patikliai privalai ją priimti,“ tada sakydavo. „Liaukis save kamavusi. Tiesiog liaukis tiek daug mąščiusi apie Dievo paslaptis.“

Tą dieną dar nesupratau, kad mano ryšys su tradicine bažnyčia ėmė silpnėti. Aš ir toliau ieškojau atsakymų į savo klausimus, bet jutau, kad pasaulyje yra pilnesnė, turtingesnė dvasinė realybė nei toji, kurią skleidė ribota mano protėvių religija. Žinojau, kad už bažnyčios ir katalikų Dievo slypi kažkas daugiau, ir kad yra taures-

nių dalykų nei religinė hierarchija, kurią į mūsų mąstymą stengėsi įbrukti kunigai.

Prabėgo keleri metai, kol suradau atsakymus. Iš pradžių man atrodė nesuvokiama, kad vieną dieną paliksiu Katalikų bažnyčią. Kai perkopiau dvidešimtus metus, mano siela sukruoto ir aš pamažėle skverbčiau į kažką nauja ir jaudulinga. Į tai, kas įdomu ir teikia pilnatvės. Jau drąsiau uždavinėju klausimus ir tyrinėju, studijavau. Įsiklausiau į savo vidų. Pokytis buvo kerintis: vietoje to, kad „Liaučiausi daug mažčiusi“, išgirdau: „Mintys stato kliūtis tavo gyvenime.“ It kokia išsunkta kempinė troškau dvasinio maisto ir vandens, kurie pamaitintų ir pagirdytų mano sielą. Ir štai savo dvasia aš pajutau Dievo gerumą. Aš galėjau būti kūrėja, būtybe, gebančia sąmoningai kurti. Supratau, kad Dievas — tai ne visagalys rūstus senis, iš dangaus sosto grūmojantis su visa atseikėjančia lazda ir sąskaitų knygoje kaupiantis mūsų nedorybes, o mylinti, visur esanti dvasia. Nė viena religinė mokykla ar doktrina neturi priėjimo prie vienintelės Dvasios. Dievas atpažįstamas per dvasinius kodus, per dieviškas Universalias tiesas.

Aš su užsidegimu įnikau tyrinėti šias Universalias tiesas, didžiosios dvasinės minties pamatus. Itin džiugino tai, kad dvasines tiesas, kurių mokė Jėzus, dar iki jo skleidė Buda. Jas galima aptikti ne tik Senajame ir Naujajame testamentuose, bet ir daugybėje kitų šventraščių. Šie įstabūs Dvasios dėsniai, nors ir būdingi religinėms doktrinoms, nėra sutelkti vien religijoje. Jie peržengia bendros religijos minties ribas ir egzistuoja kiekvieno iš mūsų sieloje. Svarbiausia tai, kad šios Universalios tiesos glūdi kiekvieno iš mūsų širdyje ir yra kiekvienam prieinamos. Kaip aš užsidegiau! Mano gyvenimas jau niekad nebus nuobodus, pamaniau. Štai tie nepaprasti Dvasios dėsniai, kurie tampa tvirtu tikėjimo pagrindu tam, kas tik pasineria į jų gelmes ir panūsta drauge su Dievu tapti kūrėju.

Vėliau mokiausi su daugeliu dvasinių mokytojų, gerte gėriau žinias iš religinių tradicijų tarsi iš gausybės rago. Tradicijos apėmė ir žydų religiją, ir mistiškąją krikščionybę, ir budizmą, induizmą, sofizmą ir net Havajų hunų religiją. Neapsiečiau be paslaptinių senovės religijų bei gimtosios Amerikos tikėjimo. Per tuos studijų ir tyrinėjimų metus supratau, kad į dieviškumą yra galybė kelių. Tegul jie būna skirtingi, įvairių pozicijų, bet per juos visus driekiasi bendra Universalios dvasinės išminties gija. Netgi religijose, kurios turi daug ritualų ir, regis, kartais netenka vidinės sąsajos su dvasios tiesomis, galima aptikti Išmintį.

*Kad ir kuria iš gausybės Visatos krypčių pasuksi,
Tiesa yra tik viena.
Kai aiškiai regime, visi didieji mokymai yra vienodi.*
RIOKANAS

Dvasios dėsniai nėra būdingi kokiam nors vienai religijai. Jie nepavaldūs laikui ir nepasižymi hierarchija. Tie dėsniai užrašyti kiekvieno iš mūsų sieloje. Mes galime juos atrasti, jais vadovautis ir kurti savo pasaulį.

Knyga „Prasmingo gyvenimo raktas“ jums suteiks drąsos pažvelgti į gyvenimą kitokiu, visaapimančiu žvilgsniu. Jūs suprasite, kad didžiųjų pasaulio dvasinių mokytojų, šviesiausių protų, mokymuose yra viena auksinė gija, ilgus amžius gyvuojanti žmogaus dvasioje. Ji veda į aukštesnį, gilesnį, pilnesnį mūsų dvasinės prigimties ir ryšio su Dievu bei visa, kas gyva, supratimą.

Visose religinėse doktrinose yra mintis, jog žmogus ir dievybė yra viena. Knyga „Prasmingo gyvenimo raktas“ pamokys, kaip pasitelkti Dvasios dėsnius ir jais vadovautis kiekvienu gyvenimo atveju.

Budistams svarbu, kaip atskleisti Budizmą. Šioje knygoje drauge pakeliausime po atskleistą dvasingumą. Užuoat pasyviai linkčioję

ir iš pareigos murmėję mintinai iškaltas bereikšmes maldas, atskleisime savo įgimtą dvasingumą. Dvasingumo atskleidimas — pasikartojanti šios knygos tema. „Prasmingo gyvenimo raktas“ siūlo gyventi taip, kaip gyvena Dvasinė būtybė. Ji valdoma Dvasios dėsnių ir gyvena Dvasinėje visatoje.

Daugelis manęs klausdavo, kokios gi knygos išdėsto šiuos Dvasios dėsnius ar Universalias tiesas. Nors studijavau daugelį įkvėpiančių darbų ir mokymų, kuriuose sutelkti ir Universalūs dėsniai, visada suglumdavau; negalėdavau įvardinti tokios knygos, kuri būtų aiškiai apibrėžusi, kokie tai dėsniai, kodėl jie vadinami dėsniais ir kas juos paverčia Universaliais ir Dvasiniais ir kaip jie įtakoja mūsų gyvenimą.

Pajutus tokios knygos stoką, man dingtelėjo mintis pačiai duoti žmonėms raktą į dvasinį gyvenimą. Taip ir gimė idėja parašyti knygą „Prasmingo gyvenimo raktas.“

Milžiniškomis raidėmis išraityti žodžiai ant Džefersono garbei pastatyto memorialo Vašingtone cituoja jo knygą „Jėzaus iš Nazareto gyvenimas ir mokymas“: „Naujos Tiesos atskleistos. Mes nekuriame to, kas jau yra. Mes tik atrandame tai, kas visada buvo tiesa.“

Jūs — Dvasinė būtybė, gyvenanti Dvasinėje visatoje. Jus valdo Dvasios dėsniai ir jūs gebate atrasti ir pasitelkti šiuos dėsnius tam, kad kurtumėte puikų gyvenimą. Jūs esate Dievo kūriniai. Jis jus kūrė gerais žmonėmis. Jis kūrė su meile ir mylinčius žmones. Štai raktas nuo jūsų gyvenimo durų — atkleiskite Dvasios dėsnius, pasitelkite juos ir jais vadovaukitės. Tada jūsų gyvenimas išsiskleis visu grožiu ir puikumu. Teliks tik džiaugtis gyvenimo teikiamomis gėrybėmis.

Dvasios dėsniai yra Dievo žodžiais apibūdinta Visata. Tokia, kokia ji yra. Dvasios dėsniai yra tai, kas visada buvo tiesa ir kas per amžius liks tiesa. Dvasios dėsniai — tai priemonės, kuriomis Visatoje įgyvendinami Dievo dėsniai.

Dvasios dėsnių mokosi tie, kurie mėgina atsikratyti įvairių žalingų įpročių pagal dvylikos žingsnių programas. Dvasios dėsniai slypi kiekvienoje sieloje ir tikrąją žmogaus prigimtį sutelkia į būvimą šia akimirka.

Dvasios dėsniai — tai visur esanti, universali Kūrėjo veikla. Ji vyksta per mus, Dievo sukurtuosius. Dirbdami su šiomis Universaliomis tiesomis tarsi įsileidžiame Dievą į savo laikiną egzistenciją.

Nė vienas nepaslėpė šių Universalijų tiesų kokioje nors tamsioje kertėje. Didysis dvasingumas realizuojamas tada, kai vyrai ir moterys gyvena harmonijoje su šiomis Tiesomis. Harmoninga būtis kuria tvirtą pasitikėjimą gėriu, tikėjimu, kad Dievas yra visur, ir kad būtina pasikliauti dievišku paveldu. Dvasios dėsniai — tai esminės vertybės, kurių pagrindu kuriame savo gyvenimą.

Gyvosenos principai, sutelkti visų didžiųjų dvasios vyrų ir moterų mokymuose, atgyja. Kai kurie aiškūs; kiti, bet ne mažiau svarbūs, tik subtiliau atskleidžiami.

Jėzus, Mozė, Buda, Krišna, Mahometas, didieji Indijos šventikai, krikščionys ir Safi mistikai, garsieji filosofai, pranašai ir šamanai gyveno ir mokė pagal esmines Būties tiesas. Kai žmogus pabunda iš ilgo mirtingųjų sąmonės miego, pripažįsta, jog šios pagrindinės Tiesos nėra pasiekiamos vien didiesiems senovės išminčiams ir filosofams. Kiekviename amžiuje šios Tiesos atskleidžiamos ir išreiškiamos skirtingai. Tai priklauso nuo laiko, tradicijų, visuomenės ir netgi žmonių sąmonės. Tačiau Universalios Tiesos lieka tokios pačios: Jos visus vienija ta pačia prikelta gyvenimo universalumo tiesa ir vienybe su Dievu.

Ši knyga paprastais žodžiais apibūdina universalius Dvasios dėsnius, atskleidžia jų esmę ir paaiškina, kaip ir kodėl jie yra tapę fundamentaliais būties įstatymais. Aš jus pamokysiu, kaip šias didžiąsias Tiesas integruoti į savo gyvenimą, kad jos taptų jūsų būties pagrindu. Skaitydami knygą „Prasmingo gyvenimo raktas“ pa-

nirsite į gilius Dvasinės tiesos vandenį ir ją tirsite su gausybe pamokų, gyvenimiškų pavydžių ir pratimų, t.y. dvylika fundamentalių būties dėsnių pagalba. Štai dvylika Dvasios dėsnių:

1. Tikėjimas. Tai yra didžioji Dvasios tiesa, kuria žmogus kuria savo realybę. Mes visi kažkuo tikime, tik kartais savo tikėjimą nukreipiame netinkama linkme. Jei gyvenimas nesiseka, reikia jį kurti kitokiu būdu.
2. Dieviškasis tikslas. Mumyse Dievas užkodavo kažkokią užduotį. Kai mes šią užduotį vykdome, gyvenimas teka ramiai ir gražiai. Mes visi sukurti didžiam tikslui.
3. Pasąmonė. Pasąmonės dėsnyje slypi neišsenkama galia. Jis moko, kaip išvalyti savo pasąmonę nuo nešvarių minčių.
4. Vaizduotė. Ir aklas gali regėti. Žmogus regi ne vien fizinėmis akimis. Jei pasitelksite vidinę vaizduotę, jums atsiskleis kitokia realybė. Jūs tada viską regėsite per dvasinę prizmę.
5. Džiaugsmas. Turite išmokti džiaugtis. Jūs palaiminti. Jūs sukurti pažinti džiaugsmą ir gyventi laimingai. Skausmą išmoksitė pakeisti džiaugsmu, o jei jau gebate džiaugtis, išmoksitė jį pagausti. Džiaugsmas turi tapti jūsų kasdienė būseną.
6. Energija ir galia. Pasitelkę dvasinę energiją ištrūksitė iš „skurdžiojo“ savęs. Jumyse yra stulbinanti paslėpta galia. Jūs gimėtė ją turėdami, tik išmoksitė ją išlaisvinti ir kurtė gyvenimą, apie kurį visada svajojote.
7. Meilė. Meilė — ne tai, ką gaunate. Meilė yra tai, kas jūs esate. Gyvenkite harmonijoje su tyra meile. Kai pašalinsitė kliūtis meilei, gyvenimas taps nuostabus.
8. Išmintis. Gyvenimas būna daug paprastesnis, kai atkreipiatė dėmesį į tai, kas jau yra. Jūsų „aš“ yra vienas su Dievu. Jo balsas nukreipia teisingą linkmę. Aš jus pamokėsiu, kaip išgirsti balsą, kuriuo sėkmingai galėtumėtė vadovautis gyvenime.

9. Laisvė. Jūs gyvenate beribėje Visatoje, tačiau po kosmosą keliaujate ne vieni. Jeigu jums reikia pagalbos, išmoksitė jos paprašyti ir ją priimti. Pastebėsitė, kad pagalba visada šalia.
10. Gausa. Ar žinote, kad Visatoje yra neišeikvojami turtai? Jums visų pirma reikia išmokti pasąmonėje gausinti tai, ką turite ir įgyti tai, ko dar neturite. Jūs šeiminkai: galite imti ir duoti.
11. Atlaidumas. Atleisti reiškia pamiršti. Pašalinę iš gyvenimo skriaudas ir nuoskaudas, duosite kelią gėriui. Kai išmoksitė pamiršti tai, kas bloga, patirsitė, kad atsivėrusią tuštumą užpildo gėris.
12. Gyvenimas. Kai atskleidžiate paslėptą gyvenimo jėgą, savyje pažadinatė milžiną. Tada pasikraunatė gyvybiškumą ir energiją, gyvenatė su pačių atrastu dieviškumu.

Dvasios dėsnių tyrinėjimas apeliuoja į jūsų intelektą ir širdį. Mane pagauna didelis džiaugsmas, kai pasitelkiu Dvasios dėsnius. Mane tėvai mokė ir drąsino mąstyti, klausinėti, ieškoti atsakymų ir jausti. Patyriau visus Dvylika dėsnių ir širdimi, ir siela, ne tik protu.

Mąstantis ir smalsus mano protas mechaniškai priimdavo atsakymus kaip tiesą, skatinusią skverbti į dvasinį gyvenimą, kurio neriboja jokia religija. Emersonas rašė: „Kai atsiribojame nuo tradicinio Dievo ir imame garbinti savo proto Dievą, Jis uždega mus savo buvimu.“

Universalūs dėsniai uždega Dievo buvimu. Jie dažnai lyginami su matematikos, fizikos ar muzikos dėsniais, nes yra tokie pat patikimi, pastovūs ir tvirti. Šiais dėsniais galime tikėti, net iki galo jų neištyrę ir nesuvokę.

Ar baustumėte šešiametį dėl sudėties ir atimties klaidų, nes jis neteisingai panaudojo matematikos dėsnius? Vaikas dar nemoka skaičiavimo ir trigonometrijos. Ir jeigu vaikas ar net suaugęs gauna neteisingą atsakymą, tas atsakymas matematikos dėsnį nekeičia.

Spręsdamas uždavinius žmogus nepakeičia matematikos dėsnų. Ar matematikos dėsniai yra vieni studentui, o kiti dėstytojui? Ar jie vienam studentui labiau prieinami, o kitam — mažiau? Jie tokie pat Honolulu mieste ir Paryžiuje, Sidnėjuje ir Tel Avive. Jei sprendime atsiranda klaida, tai ji tėra tik neteisingo dėsnio pritaikymo rezultatas, o ne, kaip mano kai kurie studentai, dėsnio klaida.

Universalūs dėsniai, „tvarkantys“ mūsų kasdienybę, yra tvirti ir patikimi, kaip ir matematikos dėsniai. Mes gerai pažįstame ir bendrus fizikos dėsnius; gravitacija traukia visus daiktus: ir plytas, ir krepšinio kamuolį, ir skrebutį ar plunksną. Vanduo nusistovi savo lygyje, nesvarbu, ar jis arbatinuke ar Ramiajame vandenyne. Trikampio kampų suma lygi 180 laipsnių — čia išimčių irgi nėra. Šviesa keliauja 186,000 mylių per sekundę greičiu. Koks bebūtų šviesos šaltinis — saulės, žaibo, stalinės lempos, šviesa keliauja tik 186,000 mylių per sekundę greičiu. Šie fizikiniai dėsniai veikia visada. Ir neturi reikšmės tai, ar mes juos žinome, ar ne. Mūsų žinojimas tik parodo, ar fizikos dėsnius sąmoningai taikysime savo fiziniame gyvenime, ar jie mums ir toliau liks nepažinūs.

Dvasios dėsniai veikia kaip ir fizikos dėsniai. Jie valdo mūsų dvasinį gyvenimą. Jei suprasime, kad esame dvasinės būtybės ir turime žmogišką patirtį, pamažu šiuos Dvasios dėsnius imsime įgyvendinti. Šitaip įrodysime, kad jie egzistuoja ir visada veikia.

Kai tyrinėjame ir praktiškai taikome fizikos dėsnius, įrodome jų teisingumą. Vadinasi, jei sąmoningai imsime gyventi pagal Dvasios dėsnius, juos atskleisime ir sau įrodysime jų tikrumą.

Šių Dėsnų tyrimas ilgai buvo mistikos ir metafizikos sritimi. Mes — būtybės, kurios skuba į naują tūkstantmetį, tad daugelis

atsitokėja ir siekia pažinti fundamentalias savo buvimo priežastis. Tamsoje ir atsiskyrusius mus apninka dvasinė sumaištis. Mes pamirštame, kad esame Dievo kurti. Sumaištis užtemusiuose protuose kužda, jog patys save sukūrėme, tad atsisakome Dievo ir patikime uzurpavę jo galias. Tačiau knyga „Prasmingo gyvenimo raktas“, gili moderni dvasinė knyga apie pirminės realybės prikėlimą, teigia: „Jūs neuzurpavote Dievo galių, jūs jas tik praradote. Laimei, *prarasti* dar nereiškia *sunaikinti*.“

Mūsų tikslas — atrasti tai, ką mums davė Dievas, ir įsisavinti jo kūrybos vaisius. Mums reikia išsivaduoti iš skausmo ir kančių, kurias patys sukūrėme, stengdamiesi pakeisti Dievo įstatymus savais.

Dievo dėsniai Visatoje realizuojami per Dvasios dėsnius. Tai pagrindas, kuriuo kuriama mūsų, dievybės sūnų ir dukterų, būtis. Juos tyrinėdami, kaip sakė Džefersonas, atrandame „tai, kas visada buvo tiesa.“

Pasitelkusi valios jėgą ir atkaklumą, aš įvaldžiau Dvasios dėsnius ir ištrūkiau iš netikusių, ribotų santykių su harmonija ir šventumu. Dvidešimties aš atradau energijos šaltinį ir stebėtinai gyvybingą pasaulį; kupinas liūdesio, kovos ir širdies skausmo gyvenimas virto džiaugsmingu, tokiu, kuriame kiekvienas gali kurti savo rojų.

Laotsu, senovės kinų išminčius, yra pasakęs: „Mano žodžius suprasti lengva.“ Knygoje pateikiami Dvasios dėsniai yra paprastai ir paveikiai apibūdinti. Jie aiškūs, paprasti, įrodyti. Juos suvokti labai nesunku, jei turime akis, kuriomis regime, ir ausis, kuriomis girdime. Taigi, priimkime ir atskleiskime mistišką gyvenimą. Ataskite nuostabų, atvirą pasaulį, kuriame mums ir skirta gyventi. Išmokime gyventi su meile ir džiaugsmu, kurti palaimingą nuotaiką. Ir daugiau nesiskųsite, kad jūs — nelaimingi ar kenčiate.

Ar tikrai įmanoma gyventi tokį nuostabų gyvenimą? Be abejonės! Ką pasiekia vienas, geba pasiekti ir kiti, jei tik dega troškimu

ir eina teisingu keliu. Aš meldžiuosi, kad jūs trokštumėte sau turtingesnio ir geresnio gyvenimo. Įsisavinę knygoje „Prasmingo gyvenimo raktas“ aprašytus dėsnius, savo gyvenime atversite vidinį dvasingumą. Žvelkite į šias pamokas kaip į kelrodį žemėlapi, kuris jus sugrąžins pas Dievą. Tegul kiekvienas palaimintas žodis rodo jums kelią.

*Su meile,
Džoana Gatuso*

Atradimų kanalas

Pirmasis Dvasios dėsnis
Tikėjimas

Filme „Ir tau taip galėjo nutikti“ („It Could Happen to You“) veikėjas, kurį vaidina Nikolas Keidžas, stokojantis pinigų ir negaunantis arbatpinigių, pažada kavinės padavėjai, — ją vaidina Bridžita Fonda, — atiduoti pusę loterijoje laimėto prizo, jeigu jam pasitaikys laimingas bilietas. Ir ką manote? Jis laimi! Keidžo veikėjas laimi valstybinę Niujorko loteriją. Sąžiningas vidutinės klasės vainikas savo pažado nepamiršta, bet pagrindinio veikėjo žmona, kurią vaidina Rouzi Perez, kuklumu nepasižymi; ji įsiunta dėl tokio vyro sąžiningumo.

Keidžo ir Fondos personažai pražiopso katerį, turėjusį juodu nuplukdyti į Niujorko valstybinės loterijos laimėtojų puotą. Laukdami į prielauką sugrįžtančio katerio, jie drauge pietauja. Keidžo veikėjas pasakoja apie žmoną ir jų santykius. Jis taikliai apibūdina save ir žmoną: „Aš esu CNN*. Ji — *Home Shopping*** tinklas.“

* Cable News Network — JAV televizijos stočių sistema, transliuojanti tas pačias žinių programas pasaulio šalims (*vert.*).

** Home Shopping — prekių užsisakymas iš namų telefonu.